

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobkyně: **Y. K.**, narozená XX. Y. ZZZZ, státní příslušnost K.
bytem v ČR K., P.
zastoupená obecným zmocněncem Mgr. M. K.
sídlem O. 4-6, P. 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2019, č. j. MV-12547-4/SO-2019

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 6. 3. 2019, č. j. MV-12547-4/SO-2019 a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 10. 2018, č. j. OAM-31488-22/DP-2017 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobkyni náklady řízení v částce 3 000 Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku, k rukám obecného zmocněnce žalobkyně, Mgr. M. K.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaný“) ze dne 6. 3. 2019, č. j. MV-12547-4/SO-2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná k odvolání žalobkyně změnila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 15. 10. 2018, č. j. OAM-31488-22/DP-2017, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – OSVČ“ podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Prvostupňové rozhodnutí bylo změněno v právní kvalifikaci důvodu zamítnutí žádosti dle citovaných zákonných ustanovení ve spojení s ust. § 37 odst. 2 písm. a) na místo ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, a to z důvodu zjištění jiné závažné překážky pobytu cizinky na území České republiky. Žalovaná přistoupila ke změně výroku prvostupňového rozhodnutí, jelikož správní orgán prvního stupně nezohlednil, že žádost žalobkyně byla podána dne 18. 10. 2017, tj. po nabytí účinnosti změny zákona o pobytu cizinců ke dni 15. 8. 2017. Zamítnutí žádosti žalobkyně v napadeném odvolacím rozhodnutí bylo odůvodněno jinou závažnou překážkou, spočívající ve zjištění, že žalobkyně podnikala na území České republiky po dobu 7 měsíců bez živnostenského či jiného oprávnění.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že při posuzování otázky, zda účel dlouhodobého pobytu je žalobkyní naplňován, bylo hodnoceno skutečností, zda žalobkyně naplňuje účel pobytu, tj. zda vůbec podniká, resp. vykonává živnost. Pokud žalobkyně žádala o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, bylo ve smyslu ust. § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), její povinností označit důkazy na podporu svých tvrzení, které by měly směřovat k prokázání, že žalobkyně je osobou samostatně výdělečně činnou. Neplnění účelu podnikání pak je obligatorním důvodem pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (resp. neprodloužení doby platnosti tohoto povolení), přičemž ze spisového materiálu je zřejmé, že žalobkyně v době od 29. 10. 2017 do 4. 6. 2018 nevykonávala z důvodu zániku živnostenského oprávnění podnikatelskou činnost, tj. neplnila účel pobytu, o jehož prodloužení platnosti povolení žádala, což založilo závažnou překážku jejího pobytu na území České republiky, a proto byla její žádost zamítnuta. Žalobkyně byla povinna plnit účel pobytu zásadně po celou dobu svého pobytu na území, a stejně tak v době správního řízení o prodloužení platnosti tohoto povolení, ale jelikož žalobkyně účel pobytu, o jehož prodloužení platnosti povolení k pobytu žádala, sedm měsíců neplnila, měl správní orgán prvního stupně opodstatněný důvod pro zamítnutí této žádosti, na čemž ničeho nemění skutečnost, že žalobkyně posléze svou zákonnou povinnost začala opět plnit, a to navíc až po upozornění prostřednictvím výzvy správního orgánu prvního stupně.

4. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále konstatovala, že žalobkyně v období od 29. 10. 2017 do 4. 6. 2018 vykonávala podnikatelskou činnost „nelegálně“, neboť neměla platné živnostenské oprávnění, když výkon samostatné výdělečné činnosti bez příslušného živnostenského oprávnění může být klasifikován jako správní delikt nebo trestný čin neoprávněného podnikání. V této souvislosti žalovaná odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2015, č. j. 5 A 298/2010 - 48, který lze analogicky aplikovat na situaci žalobkyně.
5. Odvolací námitku žalobkyně, že po celou dobu pravidelně platila odvody orgánu správy sociálního zabezpečení, shledala žalovaná jako nedůvodnou, neboť v měsících listopad a prosinec 2017 a v měsících leden až květen 2018 nebyly předpisy na pojistné na důchodové pojištění žalobkyni předepsány, a ani nebyly vykázány platby záloh na toto pojištění, což svědčí o skutečnosti, že žalobkyně nebyla v uvedeném období přihlášena u orgánu správy sociálního zabezpečení k tomuto pojištění. Žalobkyní předložené doklady o dobrovolném důchodovém pojištění za rok 2018 a platebním výměru na daň z příjmů za zdaňovací období roku 2017 pak nikterak neprokazují, že by žalobkyně byla v daném období oprávněna podnikat na území České republiky bez živnostenského oprávnění.
6. Žalovaná nepřisvědčila ani námitce, že se správní orgán prvního stupně nedostatečně zabýval přiměřeností dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně dle ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně tyto dopady v předloženém odvolání nikterak nespecifikovala ani nedoložila, přičemž nelze podle ustálené judikatury správních soudů po příslušném správním orgánu prvního stupně požadovat, aby výhradně z vlastní iniciativy vyhledával a opatroval důkazy, které by mohly svědčit ve prospěch cizinky.
7. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí závěrem uvedla, že správní orgán prvního stupně v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, z jakých podkladů vycházel a co v řízení vyšlo najevo, proto jeho rozhodnutí shledala věcně správné, kdy pouze změnila právní kvalifikaci důvodu zamítnutí žádosti, jak uvedeno výše.

III. Žaloba

8. Ve včas podané žalobě žalobkyně navrhla městskému soudu, aby rozhodnutí žalované zrušil, neboť trpí několika právními vadami, jelikož žalovaná neposoudila věc žalobkyně objektivně, správně a v souladu s platnými právními předpisy.
9. Žalobkyně uvedla, že správní orgán prvního stupně porušil ust. § 2 odst. 3 a § 4 odst. 2 správního řádu, neboť správní orgán prvního stupně sám velmi často a téměř pravidelně činí dotaz na orgán správy sociálního zabezpečení, jestli cizinci provádí povinné odvody a jsou registrováni k předepsanému pojištění, avšak v případě žalobkyně tak neučinil, přičemž by dotazáním na příslušný orgán správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že povinné pojistné žalobkyní odvedeno bylo. Žalovaná pak také zcela nesprávně tvrdila, že žalobkyně neprováděla povinné odvody, když předložený výkaz předložených záloh provedených na pojistné na důchodové pojištění neobsahoval takové zálohy.
10. Žalovaná nepostupovala tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když vyhodnotila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že rozhodl správně, a ani na později doložené potvrzení žalobkyně, které zohledňovalo stav v době správního řízení, již nereflektovala zrušením vydaného rozhodnutí správního orgánu

prvního stupně o neprodloužení doby pobytu, přitom žalovaná běžně mění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, pokud zjistí změnu skutečností, které nastaly v průběhu řízení (a to včetně řízení odvolacího), čímž porušila zásadu rovnosti účastníku řízení a zapříčinila, že při rozhodování shodných nebo podobných případů vznikly neodůvodněné rozdíly.

IV. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že skutkový stav a průběh správního řízení od podání žádosti do vydání pravomocného rozhodnutí je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, a proto na napadené rozhodnutí v plném rozsahu odkázala. Žalovaná navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Odkladný účinek

12. Žalobkyně v žalobě současně požádala, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek, o čemž městský soud rozhodl usnesením ze dne 9. 5. 2019, č. j. 9 A 44/2019-20, tak, že žalobě odkladný účinek nepřiznal, neboť žalobkyně v návrhu toliko tvrdila, že jí hrozí závažná újma, aniž by závažnost dopadu napadeného rozhodnutí do jejích podnikatelských aktivit doložila.

VI. Obsah správního spisu

13. Z obsahu správního spisu předloženého žalovanou soud zjistil pro rozhodnutí ve věci podstatné následující skutečnosti.
14. Žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, a to s platností od 30. 10. 2015 do 29. 10. 2017. Dne 18. 10. 2017 podala u správního orgánu prvního stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle ust. § 44a zákona o pobytu cizinců. Žalobkyni vzniklo dne 22. 4. 2015 živnostenské oprávnění k předmětu podnikání *Výroba, obchod a služby newvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona*, a to na dobu určitou do 29. 10. 2017. Živnostenské oprávnění žalobkyně bylo obnoveno ke dni 4. 6. 2018 ke stejnému předmětu podnikání, oboru činnosti *Poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků*, kdy v době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (15. 10. 2018) bylo platné do 25. 11. 2018.
15. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 15. 10. 2018 bylo správním orgánem prvního stupně vydáno rozhodnutí pod č. j. OAM-31488-22/DP-2017, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán prvního stupně měl za zřejmé, že žalobkyně v období od 29. 10. 2017 do 4. 6. 2018 přestala splňovat podmínku pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť po uvedenou dobu nedisponovala platným oprávněním k výkonu živnostenského podnikání, v čemž správní orgán prvního stupně spatřoval jinou závažnou překážku pobytu cizinky na území, a proto byl naplněn důvod pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.
16. Ve včas podaném a následně doplněném odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobkyně doložila platební výměr za rok 2017 a dále skutečnost, že v období od 1. 1. 2018 do 31. 5. 2018 byla účastna dobrovolného důchodového pojištění

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

s vyměřovacím základem 38 155 Kč. V odvolání žalobkyně uvedla, že nevěděla o zániku svého živnostenského oprávnění, kdy celou dobu od jeho vzniku stále bez přestávky podnikala, neboť v opačném případě by se odhlásila z povinných plateb orgánu správy sociálního zabezpečení, přičemž ihned potom, co se o zániku svého živnostenského oprávnění dozvěděla, oprávnění obnovila, a to ke dni 4. 6. 2018.

VII. Posouzení věci městským soudem

17. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů. Přitom vycházel podle ust. § 75 odst. 2 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí.
18. Městský soud shledal, že žaloba je důvodná.
19. Předmětem soudního přezkumu je existence důvodu, pro který byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, když tento důvod měl spočívat v jiné závažné překážce pobytu cizinky na území spočívající v tom, že žalobkyně neměla v období od 29. 10. 2017 do 4. 6. 2018 platné živnostenské oprávnění, čímž cizinka neplnila účel, pro který jí byl dlouhodobý pobyt udělen.
20. Podle ust. § 44a odst. 3 věty druhé zákona o pobytu cizinců *se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 55 odst. 1 a 2 vztahují obdobně.*
21. Podle ust. § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
22. Podle ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2.*
23. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
24. Relevantním ustanovením, které bylo ve věci aplikováno, je tedy ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, jež v důsledku systematické interpretace zákona dopadá i na řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Podle tohoto ustanovení Ministerstvo vnitra dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu cizince neprodlouží, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Zjištěné porušení tohoto ustanovení musí být natolik intenzivní, aby na něj mohl být aplikován neurčitý právní pojem „jiná závažná překážka“ pobytu cizince na území.
25. Judikatura se vyjádřila tak, že smyslem prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu je zajištění dalšího legálního pobytu cizince na území České republiky, a to při pokračování v účelu, pro který mu bylo pobytové oprávnění uděleno. Správní orgán proto musí při posuzování žádosti o prodloužení tohoto pobytu přihlížet k tomu, zda cizinec jím deklarovaný účel náležitě využívá. Pokud cizinec nenaplnuje účel, pro který mu bylo

uděleno povolení k pobytu na území České republiky, je potom na místě jeho žádosti o prodloužení pobytu nevyhovět (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 Azs 66/2017 - 29, dostupný na www.nssoud.cz).

26. Zároveň je ale nezbytné, aby deklarovaný účel byl naplňován faktickou činností a nikoliv pouze formálně. Je-li tímto účelem například podnikání, nepostačí samotná skutečnost, že cizinec figuruje v obchodním rejstříku, podnikatelská činnost musí být alespoň převážně vykonávána (k tomu se obdobně vyjadřuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011 - 81, dostupný tamtéž).
27. Předně je třeba říci, že žalobkyně žádala o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu funkce osoby samostatně výdělečně činné (podnikatelky), přičemž dle výše uvedených skutkových zjištění ze správního spisu není možné konstatovat, že by žalobkyně samostatně výdělečnou činnost nevykonávala.
28. Městský soud si je vědom, že „jiná závažná překážka“ je neurčitým právním pojmem, a přezkum soudu je v této souvislosti do určité míry omezený, provádění výkladu tohoto pojmu však klade právě na správní orgány zvýšené nároky. Užije-li totiž správní orgán ve svém rozhodnutí neurčitý právní pojem, aniž náležitě objasní obsah a význam tohoto pojmu, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2011, č. j. 4 As 12/2011 - 100, dostupný tamtéž).
29. Městský soud přisvědčil námitce žalobkyně, že správní orgány aplikovaly zákonné ustanovení nesprávným a na konkrétní situaci nepřiléhavým způsobem, když dospěly k závěru, že v případě žalobkyně byla zjištěna „jiná závažná překážka“ pobytu na území, aniž by zhodnotily, v čem u žalobkyně spatřují závažnost překážky spočívající v jen přechodné neexistenci živnostenského oprávnění při nedostatečném posouzení faktického výkonu podnikatelské činnosti žalobkyně. Správní orgány obou stupňů tak v případě žalobkyně nekonkretizovaly, nevyložily a neodůvodnily intenzitu závažnosti této překážky. V případě napadeného rozhodnutí žalované se proto jedná o nedostatečnou interpretaci neurčitého právního pojmu „jiná závažná překážka“ a v tomto důsledku i o nedostatečně posouzený skutkový stav věci.
30. Konkrétně v přezkoumávaném řízení došlo ze strany správních orgánů k pochybení, neboť tyto orgány nevyhodnotily řádně veškeré skutečnosti, které vyšly najevo v souvislosti s tím, že žalobkyně neměla v období od 29. 10. 2017 do 4. 6. 2018 platné živnostenské oprávnění. Nezjistily tedy úplný skutkový stav a v souvztahnosti s faktickým skutkovým stavem nezohlednily ani skutečnost, že v době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobkyně již nadto platným živnostenským oprávněním opět disponovala. Za jinou závažnou překážku a tedy za natolik závažný důvod pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nelze bez dalšího považovat toliko skutečnost, že žalobkyně neměla prodloužené živnostenské podnikání, a to za situace, kdy se ze všech okolností jeví jako věrohodné, že žalobkyně v důsledku dřívějšího platného živnostenského oprávnění stále podnikala, tedy plnila účel pobytu, a jen nadále, po určitou dobu neuvedla tento stav do souladu se stavem právním. O tom svědčí i to, že si žalobkyně svoji chybu následně uvědomila a co nejdříve zahájila kroky vedoucí k její nápravě, na základě čehož své živnostenské oprávnění následně obnovila, a to ode dne 4. 6. 2018, tedy ještě před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (k tomuto srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 66/2019).

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

– 41). Lze pak souhlasit se žalobkyní, že této intenzity nedosahuje jednání cizinky, která fakticky (nikoliv však formálně, neboť příslušné živnostenské oprávnění žalobkyně nebylo v danou chvíli platné) vykonává a plní činnosti týkající se účelu pobytu, o čemž svědčilo i to, že, že hradila platby záloh na důchodové pojištění, což v odvolání namítala. Uvedené svědčí tedy toliko o tom, že žalobkyně jen opomenula končící platnost živnostenského oprávnění, avšak fakticky plnila účel pobytu s vědomím platnosti oprávnění včetně povinností, které se k němu vázaly.

31. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 Azs 66/2017 - 29, jak již bylo uvedeno výše, je smyslem prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu zajištění dalšího legálního pobytu cizince na území ČR, a to při pokračování účelu, pro který mu bylo pobytové oprávnění uděleno. Správní orgán proto musí při posuzování žádosti přihlížet k tomu, zda cizinec jím deklarovaný účel náležitě využívá či nikoli. V daném případě správní orgány nezpochybnily, že žalobkyně účel pobytu, jímž byla samostatně výdělečná činnost (podnikání) skutečně plnila, ač po určitou dobu nevědomky bez platného živnostenského oprávnění.
32. Městský soud samozřejmě nikterak nesnižuje závažnost jednání, kdy žalobkyně vykonávala podnikatelskou činnost, ačkoliv neměla platné živnostenské oprávnění, má ovšem za to, že v posuzovaném případě po zvážení všech relevantních okolností nebylo možné bez dalších úvah dospět k závěru, že se jedná o jednání takové intenzity, aby byl naplněn pojem „jiná závažná překážka“, která by znemožňovala možnost prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně. V tomto případě nelze případně odhlížet od konkrétních okolností jednání žalobkyně ve vztahu ke smyslu zákonného důvodu pro neprodloužení platnosti pobytu.
33. Na okraj městský soud uvádí, že v předmětném řízení přistoupil k přednostnímu vyřízení věci, neboť usnesením ze dne 9. 5. 2019 nepřiznal žalobě odkladný účinek, avšak byly dány důvody pro vyhovění žalobě a obdobná právní otázky již byla řešena přílehlavou judikaturou Nejvyššího správního soudu.

VIII. Závěr

34. Na základě shora uvedených skutečností městský soud napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil z důvodu nedostatku odůvodnění neurčitého právního pojmu „jiná závažná překážka“, v této souvislosti i z nedostatku odůvodnění závažnosti jednání žalobkyně a v důsledku toho i z důvodu nesprávného právního posouzení věci, když se žalovaný k námitkám žalobkyně nezabýval individuálními okolnostmi jednání žalobkyně a nepodrobil je právnímu posouzení z hlediska zákonného důvodu „jiná závažná překážka“. Protože tyto nedostatky a nesprávnosti vykazuje i rozhodnutí správního orgánu 1. stupně městský soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i prvostupňové rozhodnutí ministerstva. Učinil tak bez nařízení jednání podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., neboť správní orgány náležitě neodůvodnily míry závažnosti jednání žalobkyně a zjištěný skutkový stav, který byl základem rozhodnutí, nebyl v úplnosti dle spisového materiálu zohledněn. V dalším řízení žalovaná odstraní vytýkané nedostatky a znovu ve věci rozhodne, přičemž právním názorem městského soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení v souladu s ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána.
35. Soud rozhodl o nákladech řízení dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla ve věci

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Žalobkyně nevznikly náklady právního zastoupení, v řízení před soudem byla zastoupena obecným zmocněncem. Náklady řízení jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč. Náhradu za zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč soud žalobkyni nepřiznal, neboť odkladný účinek nebyl žalobě přiznán.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. srpna 2019

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu